

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 546/2014
11.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.З., због четири кривична дела недавања издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката В.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици Кв број 492/13 од 29.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3691/13 од 22.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 11. јуна 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.З. – адвоката В.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици Кв број 492/13 од 29.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3691/13 од 22.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Кв број 492/13 од 29.04.2013. године, према осуђеном Д.З. опозвана је условна осуда, изречена правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици К број 536/12 од 14.09.2012. године и одређено да се утврђена јединствена казна затвора од 11 месеци има извршити.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3691/13 од 22.10.2013. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.З., а пресуда Основног суда у Сремској Митровици Кв бр. 492/13 од 29.04.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.З. – адвокат В.М., не наводећи разлог, с тим што из образложења произилази да правноснажне пресуде побија због повреде одредаба члана 246. став 1. у вези са чланом 438. став 2. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...43/13), прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреде одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. ст. 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно цитираним законским одредбама, право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости, ограничено је у погледу разлога искључиво на ове повреде, које су таксативно наведене у члану 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.З. у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијаним пресудама учињене повреде одредаба члана 246. став 1. ЗКП, у вези са чланом 438. став 2. тачка 3. ЗКП и с тим у вези наводи да је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 536/12 од 14.09.2012. године окривљеном достављена преко огласне табле суда, на који начин су учињене повреде одредаба о уредној достави пресуде окривљеном. Према ставу браниоца, због неуредне доставе окривљеном, ова пресуда није ни постала правноснажна, те према окривљеном није ни могла бити опозвана условна осуда изречена том пресудом, како је то учињено пресудом Основног суда у Сремској Митровици Кв број 492/13 од 29. 04. 2013. године, те на који начин је учињена и повреда одредаба члана 162. став 3. ЗКП који се примењивао у време доношења првостепене пресуде.

Како је, дакле, бранилац окривљеног Д.З. захтев за заштиту законитости поднео због повреда одредаба члана 246. став 1. ЗКП у вези са чланом 438. став 2. тачка 3. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...43/13), односно због повреда одредаба члана 162. став 3. раније важећег ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), које повреде нису таксативно набројане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, те не представљају разлоге због којих је у смислу ове одредбе дозвољено подношење захтева окривљенима и браниоцима окривљених, односно указује се на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев одбацио као недозвољен, а на основу одредбе

члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 43/13).

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.